

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

La metàfora de la Teresina

De tant en tant, la tele ens dóna petites sorpreses que contribueixen a fer-nos la vida una mica més lluminosa. I divendres al vespre vaig trobar-me amb una d'elles. El 33 està reposant una altra vegada *Teresina S.A.*, la mítica i extraordinària sèrie de La Cubana, una de les millors coses que li han passat a la nostra televisió pública al llarg dels seus quasi 30 anys de vida. Els programadors van tenir el bon criteri de fer coincidir la celebració de les festes de Gràcia amb l'emissió de l'últim capítol de la sèrie, que té lloc precisament durant aquest remarcable esdeveniment estival. Va ser un goig, una petita festa, poder-lo degustar una vegada més, poder reviure de nou l'actuació de la Núria Feliu, el delit de les tres Teresines preparant la decoració del carrer i organitzant la vetllada

'Teresina S.A.' és una de les millors coses que li han passat a TV3

gran de la festa a casa seva. No em cansaria mai de revisar aquesta sèrie. Els anys se li han acumulat a sobre amb una dignitat insòlita.

Doncs sí. *Teresina S.A.* em va fer pensar en el pas del temps. En l'evolució de la tele els últims 20 anys. Hi vaig reflexionar durant una bona estona. Em temo que avui no seria possible una sèrie així: punyent i divertida, incisiva i juganera. Eren uns anys molt més lliures que els nostres, no hi havia cotilles ni correccions polítiques tenallant-nos permanentment. Algú s'imagina avui en dia els *stripteases* de l'*Àngel Casas Show* o els gags irreverents i pujats del to del *No passa res* de La Trinca formant part de la nostra graella? Em temo que seria impossible.